

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0220/2011

1.6.2011

BETÄNKANDE

om samhällsomfattande tjänster och larmnumret 112
(2010/2274(INI))

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

Föredragande: Sylvana Rapti

Rådgivande utskotts föredragande (*): José Manuel Fernandes, utskottet för
miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	13
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET (*)	17
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	21

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om samhällsomfattande tjänster och larmnumret 112 (2010/2274(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster)¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv)⁴,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv)⁵,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster⁶,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande

---

¹ EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

² EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.

³ EUT L 337, 18.12.2009, s. 11.

⁴ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁵ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁶ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster¹,

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1211/2009 av den 25 november 2009 om inrättande av organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och byrån²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation³,
- med beaktande av det offentliga samråd som kommissionen påbörjade den 2 mars 2010 om framtida principer för samhällsomfattande tjänster på områdena för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 september 2010 med titeln ”Europeiska bredbandssektorn – investeringar i digitalt baserad tillväxt” (KOM(2010)0472),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av det första programmet för radiospektrumpolitik (KOM(2010)0471),
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 20 september 2010 om reglerat tillträde till nästa generations accessnät (NGA),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens kommunikationskommitté om bredbandstillgången inom EU och läget den 1 juli 2010,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 augusti 2010 med titeln ”Lägesrapport om den europeiska inre marknaden för elektronisk kommunikation 2009 (15:e rapporten), SEK(2010)0630” (KOM(2010)0253),
- med beaktande av den fjärde utgåvan av resultattavlan för konsumentmarknaderna, ”Making markets work for consumers”, som offentliggjordes i oktober 2010,
- med beaktande av rådets beslut 91/396/EEG av den 29 juli 1991 om införandet av ett gemensamt europeiskt larmnummer⁴,
- med beaktande av kommissionens rekommendation om behandling av lokaliseringssuppgifter i elektroniska kommunikationsnät vid tillhandahållande av nödsamtalstjänster som byggts ut med samtalslokalisering,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 717/2007 av den 27 juni 2007 om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och om ändring

---

¹ EUT L 337, 18.12.2009, s. 37.

² EUT L 337, 18.12.2009, s. 1.

³ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁴ EGT L 217, 6.8.1991, s. 31.

av direktiv 2002/21/EG¹,

- med beaktande av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som ratificerades av EU den 23 december 2010,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 2 (Rätt till liv), artikel 3 (Människans rätt till integritet), artikel 6 (Rätt till frihet och säkerhet), artikel 26 (Integrering av personer med funktionshinder) och artikel 35 (Hälsoskydd),
- med beaktande av undersökningen om det europeiska larmnumret 112 (Flash Eurobarometer 314),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens kommunikationskommitté om genomförandet av det europeiska larmnumret 112 – resultaten av den fjärde omgången i insamlingen av uppgifter (10 februari 2011),
- med beaktande av sin förklaring av den 25 september 2007 om det europeiska larmnumret 112²,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0220/2011), och av följande skäl:
  - A. Direktivet om samhällsomfattande tjänster förebygger social utestängning genom att se till att medborgare i landsbygdsområden och avlägsna områden samt låginkomsthushåll har tillgång till grundläggande och centrala telekommunikationstjänster till ett överkomligt pris.
  - B. Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt att se till att utsatta grupper inte förbigås och att särskilda, effektiva åtgärder alltid genomförs för att garantera dessa gruppers sociala integrering och tillgång till tjänster på samma villkor som gäller för alla andra medborgare.
  - C. Teknik under utveckling, i synnerhet mobiltelefoni som alla har råd med, bidrar till att ge majoriteten av medborgarna tillgång till grundläggande telekommunikationstjänster.
  - D. Samhällsomfattande tjänster definieras som ett minimiutbud av tjänster av väldefinierad kvalitet som är tillgängliga för samtliga slutanvändare till ett överkomligt pris med hänsyn till de speciella nationella förhållandena och utan att konkurrensen snedvrids.
  - E. De samhällsomfattande tjänsterna bör, om marknadskrafterna på egen hand inte förmår göra detta, erbjuda alla medborgare tillgång till tjänster som behövs för att de ska kunna delta i samhället.

---

¹ EUT L 171, 29.6.2007, s. 32.

² EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 92.

- F. Grundläggande bredbandstäckning för samtliga EU-medborgare senast 2013 är ett av den digitala agendans centrala prestandamål. Där bredbandsanslutning redan finns ligger den genomsnittliga täckningen på ungefär 50 procent av hushållen.
- G. Det är ännu inte möjligt att utvärdera genomförandet av det ändrade direktivet om samhällsomfattande tjänster och användarnas rättigheter, eftersom tidsfristen för införlivandet är den 25 maj 2011 och den treårsperiod som krävs före en utvärdering av ett korrekt och heltäckande genomförande av alla bestämmelser i direktivet just börjat löpa.
- H. Även om den befintliga lagstiftningen erbjuder medborgarna positiva resultat är detta inget självändamål, utan man måste också maximera fördelarna av de nya åtgärderna genom en fortlöpande övervakning i medlemsstaterna samt insatser för att förbättra informationens kvalitet, fullständighet och synlighet.
- I. Den inre marknaden kan aldrig betraktas som verkligen fullbordad utan bör kontinuerligt utvärderas på nytt för att återspegla garantier för socialt skydd, samhällets behov, tekniska framsteg och utvecklingen av innovativa lösningar. Vidare är åtgärder för att främja tillväxt och sysselsättning av central betydelse när det gäller att se till att den inre marknaden och den digitala inre marknaden möjliggörs och förverkligas snarast möjligt, för att gagna europeiska medborgare, konsumenter och företag.
- J. Strävan efter framsteg utgör drivkraften för och förmedlaren av den vision och de mål som fastställts av EU:s lagstiftare. Förslag till ny lagstiftning eller ändringslagstiftning måste beakta den faktiska erfarenheten och kapaciteten för genomförande. Anpassningar av lagstiftningen måste få tydligt politiskt stöd, som ytterligare underbyggs med en objektiv kostnads–nyttoanalys och socioekonomisk analys som den avgörande faktorn.
- K. Det europeiska larmnumret 112 inrättades 1991 genom ett rådsbeslut för att ge medborgarna tillgång till alla larmtjänster (exempelvis brandkår, polis och läkare). Det är det enda larmnummer som kan användas i samtliga medlemsstater i Europeiska unionen. En stor majoritet av européerna känner dock fortfarande inte till det och inga framsteg i samband med detta har noterats sedan år 2000.
- L. Den skriftliga förklaringen nr 100/2007 om tidig varning av medborgarna i allvarliga nödsituationer undertecknades av 432 ledamöter av Europaparlamentet.
- M. Det krävs fortfarande ansträngningar för att bedöma och garantera tjänstekvaliteten vid användning av 112, när det gäller både telekommunikationstjänsternas och larmtjänsternas prestationer och de samordningsaspekter som är beroende av flera faktorer. Någon heltäckande och detaljerad utvärdering av hur 112-tjänsten i EU har omsatts i praktiken – på grundval av medborgarnas erfarenheter, där särskilt tillgången, driftskompatibiliteten och uttryckningstiderna utvärderas – har inte genomförts.
- N. Flera svåra olyckor på senare tid har visat att tidig varning till och alarmering av medborgare i händelse av överhängande eller nära förestående större nödsituationer och katastrofer är en nödvändighet om lidande och förlust av människoliv ska kunna minskas.

Samhällsomfattande tjänster och den aktuella utvecklingens sammanhang

1. Europaparlamentet understryker vikten av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som ett skyddsnet för den sociala delaktigheten där marknadskrafterna på egen hand misslyckats med att tillhandahålla medborgarna och företagen grundläggande tjänster.
2. Europaparlamentet stöder en regelbundet förnyad utvärdering, som en del av direktivet om samhällsomfattande tjänster och användarnas rättigheter, av hur lämpliga bestämmelserna i EU-lagstiftningen är för de samhällsomfattande tjänsterna i ljuset av den sociala, ekonomiska och tekniska utvecklingen, i syfte att ringa in och införa lämpliga definitioner som dels återspeglar verkliga behov som håller på att utvecklas och krav från medborgarna, dels förbättrar tjänsternas kvalitet.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla riktlinjer för bästa genomförande och efterlevnad av det omarbetade direktivet om samhällsomfattande tjänster, att undvika snedvridning av marknaden och att samtidigt ge medlemsstaterna möjlighet att anta de bestämmelser som bäst passar deras nationella förhållanden.
4. Europaparlamentet stöder målen om ”bredband för alla” i den digitala agendan och är övertygat om att en samhällsomfattande tillgång till bredband hjälper medborgarna och företagen att dra full nytta av den digitala inre marknaden, särskilt genom att man förbättrar den sociala delaktigheten, skapar nya möjligheter för socialt och miljömässigt innovativa företag och åstadkommer arbetstillfällen, tillväxt och fler möjligheter för handel över gränserna. Med tanke på detta stöder parlamentet åtgärder för att främja den digitala kompetensen.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge större finansiellt stöd till lokala projekt som tillhandahåller digital tillgång samt till alla aktörer som hjälper missgynnade grupper att få tillgång till tekniska apparater genom att tillhandahålla anslutningar i offentliga byggnader som erbjuder fri internettillgång.
6. Europaparlamentet understryker att en kombination av politik och teknik (till exempel fasta nät och kabel-, fiber-, mobil- och satellitnät) kan främja företagens och de offentliga organens utveckling av nya tjänster och tillämpningar på internet, till exempel e-förvaltning, e-hälsa och e-utbildning. Detta kan driva fram efterfrågan på snabbare internetförbindelser och göra investeringar i öppna bredbandsnät lönsammare och i sin tur uppmuntra till offentlig-privata partnerskap och utveckla den digitala inre marknaden, samtidigt som marginaliserade medborgares inkludering förbättras.
7. Europaparlamentet betonar vikten av EU:s bestämmelser om offentlig upphandling och anser att det i samband med den breda översynen av dessa bestämmelser är ytterst viktigt att både lokala och regionala myndigheter får del av åtgärder som uppmuntrar deras deltagande i investeringar i kommunikationsteknik och i förkommersiell upphandling (som ett sätt för att förmedla forskningsresultaten till marknaden). Lika viktigt är att e-upphandling införs på bred front.
8. Europaparlamentet kräver ett effektivt genomförande av telekomramen, särskilt dess bestämmelser om nätneutralitet, så att slutanvändarna kan få tillgång till tjänsterna och

innehållet och använda de tillämpningar de själva vill på internet.

9. Europaparlamentet betonar att de samhällsomfattande tjänsterna inte är det enda eller det som i första hand driver på i riktning mot målet om ”bredband för alla” med tanke på de höga investeringar som krävs utan att några avsevärt bättre tjänster med nödvändighet kan tillhandahållas konsumenterna. I artikel 15 i direktivet om samhällsomfattande tjänster anges emellertid att det ska göras en regelbunden översyn av tillämpningsområdet för de samhällsomfattande tjänsterna. Parlamentet betonar att denna översyn bör beakta utvärderingen av genomförandet av bestämmelserna i direktivet och resultaten av den pågående konsekvensbedömningen, särskilt när det gäller omfattningen av utbyggnaden av bredbandsnäten och hushållstäckningen.
10. Europaparlamentet anser att en skyldighet att erbjuda tillgång till bredband inte automatiskt kommer att leda till att användningen ökar. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att vidta kraftfullare åtgärder för att öka efterfrågan och stimulera användningen i stället för att enbart säkerställa att det finns en anslutning. Skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster skulle på medellång sikt kunna bli ett ytterligare incitament för att utveckla bredbandet, men målen om samhällsomfattande bredband borde kunna uppnås genom rätt utformade nationella program.
11. Europaparlamentet anser att en effektiv radiospektrumpolitik, som möjliggör en harmoniserad användning av den ”digitala utdelningen”, och investeringsfrämjande lagstiftning också är viktiga instrument för att öka bredbandstäckningen.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att slutföra den pågående konsekvensbedömningen och tillhandahålla lagstiftarna solida uppgifter om aktuell utnyttjandeandel, förväntad efterfrågan och skärpta skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster genom bredband samt en analys av vad som är den mest effektiva finansieringsmekanismen för medlemsstater, konsumenter och företag när det gäller bredbandsutbyggnaden, samtidigt som man undviker ineffektiva kostnader och onödiga bördor.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, parallellt med och i samarbete med de nationella regleringsmyndigheterna, noggrant övervaka marknaderna för att se till att de medlemsstater som redan kan, eller önskar, tillhandahålla samhällsomfattande tjänster via utbudet av bredbandsteknik och bredbandshastigheter kan göra detta när marknaden misslyckas med det, utan att de i praktiken förorsakar en snedvridning av marknaden.
14. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att genomföra en djuplodande undersökning av tillhandahållandet av internetjänster till följd av att den fjärde resultattavlan för konsumentmarknaderna offentliggjorts.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, med bidrag från de nationella regleringsmyndigheterna, undersöka valmöjligheterna i fråga om att på lika villkor tillämpa skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och bestämmelserna om användarnas rättigheter, vilket skulle garantera tillgänglighet för utsatta grupper, särskilt personer med funktionsnedsättning, inte bara genom att man inför särskild terminalutrustning och överkomliga avgifter, utan också genom att man

tillgängliggör lämplig information och skapar en verklig valmöjlighet för konsumenterna när det gäller tillgängliga tjänster och service.

16. Europaparlamentet anser ändå att den grundläggande bestämmelsen för finansiering av samhällsomfattande tjänster, som garanterar att de hanteras på ett icke-diskriminerande och öppet sätt, bör finnas kvar i EU:s lagstiftning och utvidgas till att även omfatta skyldigheter för både data- och röstkommunikation.

Det europeiska larmnumret 112

17. Europaparlamentet betonar att det europeiska larmnumret 112 kan rädda liv och ökar unionsmedborgarnas skydd, eftersom det fungerar som ett viktigt stödsystem för de medborgare och konsumenter som omfattas av den inre marknaden. Det är viktigt att se till att larmnumret 112 fungerar utan problem i hela EU. Parlamentet anser att kommissionen bör se till att alla delar av samhället har tillgång till denna tjänst, även personer med funktionsnedsättning (nedsatt hörsel, talsvårigheter osv.) och andra utsatta grupper.
18. Europaparlamentet beklagar dock att det europeiska larmnumret 112 ännu inte på långa vägar nått sin fulla potential. Således behövs fortfarande grundläggande åtgärder för att medborgarna ska känna igen numret, och det finns andra frågor i samband med teknik och bättre samordning som måste lösas.
19. Europaparlamentet påpekar att enligt den Eurobarometerundersökning som offentliggjordes i februari 2011 kan endast 26 procent av EU-medborgarna spontant peka ut 112 som det larmnummer som går till larmtjänsterna inom EU. 58 procent av EU-medborgarna anser fortfarande inte att invånarna i deras land är tillräckligt medvetna om att 112 är det larmnummer som gäller¹.
20. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck Europeiska kommissionen och medlemsstaterna att gemensamt göra större insatser för att öka allmänhetens medvetenhet om att larmnumret 112 finns och hur det används, särskilt genom att utveckla en målinriktad och långtgående kommunikationsstrategi som behandlar de problem och frågor som medborgarna har om hur systemet fungerar.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förstärka sitt informationsarbete så att samtliga EU-medborgare och resenärer via medierna, särskilt tryckta och audiovisuella medier, genom informationskampanjer förstår att larmnumret 112 är det "EU-täckande" larmnumret. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas också att anordna och stödja pr-verksamhet för att göra allmänheten mer medveten samt arrangemang som äger rum varje år den 11 februari. Denna dag har utlysts till "temadagen för det europeiska larmnumret 112". Det är särskilt viktigt med praktiska upplysningar, exempelvis att betona att 112 är det europeiska larmnummer som man kan ringa till kostnadsfritt överallt i EU, både från fasta och mobila telefontät.
22. Europaparlamentet konstaterar att det råder stora skillnader bland medlemsstaterna när det

---

¹ The European Emergency Number 112, Flash Eurobarometerundersökning, Europeiska kommissionen 2011, http://ec.europa.eu/information_society/activities/112/docs/report_2011.pdf

gäller kännedom om det europeiska larmnumret 112, och uppmanar medlemsstaterna att dela med sig av sina erfarenheter och utbyta bästa metoder för att åtminstone 80 procent av EU-medborgarna senast 2020 spontant ska veta att 112 är det nummer som man ska ringa till larmtjänsterna, var man än befinner sig i Europeiska unionen.

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sprida information om larmnumret 112 på platser genom vilka det är lätt att nå ut till ett stort antal hushåll, särskilt läkarmottagningar och apotek, sjukhus och vårdcentraler, utbildningsinrättningar som skolor och universitet, flygplatser, hamnar och tågstationer – med tanke på att larmnumret 112 är särskilt användbart för resenärer – samt de nationella larmtjänsternas informationsportaler.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att också via internet och radio framhålla 112 som det ”EU-täckande” larmnumret, eftersom internet och radio är två av de mest använda medierna bland ungdomar och personer som reser mycket. Parlamentet betonar att endast 16 procent av de personer som känner till larmnumret 112 har fått information om det via radio och endast 11 procent via internet.
25. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att se till att larmnumret 112 syns tydligt på samtliga utryckningsfordon, däribland polisbilar, ambulanser, brandbilar och andra utryckningsfordon.
26. Europaparlamentet konstaterar emellertid att medlemsstaterna sedan länge har egna larmnummer och betonar att det, i de fall de avser att bibehålla dessa nationella nummer, är viktigt att inte äventyra allmänhetens medvetenhet om vilka larmnummer som finns eller orsaka förvirring om vilket nummer som ska användas.
27. Europaparlamentet beklagar att medlemsstaterna ännu inte sett till att snabba, exakta och tillförlitliga lokaliseringssuppgifter är tillgängliga för dem som nås via larmnumret 112. Därför uppmanar parlamentet kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna snarast möjligt avsevärt förbättra precisionen och tillförlitligheten hos informationen om varifrån ett samtal kommer i enlighet med de nya EU-bestämmelserna för telekommunikation och att uppdatera sin teknik med slutmålet att införa obligatorisk automatisk lokalisering för alla 112-samtal, även för dem som kommer från roamingkunder, inom några sekunder för att ge dem som ska sända hjälpen och utryckningspersonalen denna avgörande information, vilket är ovärderligt för medborgarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att vidta åtgärder mot medlemsstater som inte uppfyller sina skyldigheter på detta område.
28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att införa åtgärder som förbättrar tillgången till finansiering för att stödja forskningsprojekt i syfte att se till att bästa möjliga teknik för att identifiera varifrån ett samtal kommer utvecklas, inklusive samtal via IP-telefoni, och stöder därför utvecklingen av nästa generations normer och bestämmelser. Parlamentet begär att de medel från stödprogrammet för informations- och kommunikationsteknik (ICT-PSP) som avsatts i EU:s budget för 2009, 2010 och 2011 tilldelas för att stödja testning och genomförande av innovativa tjänster (som grundar sig på IP-telefoni och IP-åtkomst till 112-tjänsten), vilket skulle kunna inledas genom nätverksberoende tillämpningar, till dess att nästa generations 112-system har införts i EU. Kommissionen uppmanas också att undersöka genomförandet av nästa generations

112-tillämpningar, till exempel sms, videoupptagningar och sociala nätverk, och hur sådana tillämpningar, som i dagsläget står till medborgarnas förfogande, kan användas vid larmkommunikation för att förbättra åtkomsten till 112-tjänsten och stärka medborgariniterade reaktioner på nödsituationer.

29. Europaparlamentet anser att nödsamtalssystemet e-call genom reglering bör införas som en obligatorisk tjänst.
30. Europaparlamentet understryker betydelsen av bättre samordning mellan larmorgan på både nationell nivå och gränsöverskridande EU-nivå i syfte att nå den högsta effektivitetsnivån. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att stödja och säkra samordning med medlemsstaternas myndigheter för att hitta sätt att förbättra driftskompatibiliteten mellan deras system.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna så snart som möjligt fastställa tillförlitlighets- och kvalitetskrav för hela 112-tjänstekedjan och att fastställa resultatindikatorer och riktlinjer för kvaliteten på 112-tjänsten, som den upplevs av medborgarna, där man särskilt bedömer behovet av tillgänglighet, driftskompatibiliteten mellan larmtjänsterna, flerspråkigheten och snabba och kvalitativa uttryckningar från larmtjänsternas sida.
32. Med tanke på att förbättra effektiviteten hos 112-larmtjänsterna i EU rekommenderar Europaparlamentet att det inrättas ett handlingsprogram för att stödja att man delar erfarenheter och utbyter bästa praxis mellan de nationella regleringsmyndigheterna, larmtjänsterna och det civila samhällets organisationer i medlemsstaterna. Detta utbyte bör utvidgas till att även omfatta organisationer i EU:s kandidat- och grannländer. Parlamentet föreslår att man i detta syfte skulle kunna inrätta ett nätverk av experter. Parlamentet rekommenderar särskilt utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna när det gäller att hantera 112-samtal, särskilt om utbildningen av operatörer, att anlita en enda operatör för hantering av samtal och att använda online- och tolktjänster som skulle kunna hjälpa människor som inte talar språket i det land där de använder larmtjänsterna.
33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta de åtgärder som behövs för att minska antalet misslyckade försök att ringa larmnumret, minska uppkopplings- och svarstiderna och minska antalet busringningar/felringningar. Medlemsstaterna uppmanas att utbyta bästa metoder när det gäller blockeringen av samtal från mobiltelefoner utan SIM-kort.
34. Europaparlamentet understryker behovet av att göra larmnumret 112 tillgängligt för människor med olika typer av funktionsnedsättning och utsatta grupper, och efterlyser med eftertryck en standardisering av möjligheten till tillgång till larmnumret 112 för dessa grupper, eventuellt genom särskilda terminaler för användare med hörsel- eller synnedsättning, textrelä- eller teckenspråktjänster eller annan specialutrustning. Parlamentet uppmanar också kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera sina insatser för att öka dessa människors medvetenhet om larmnumret 112 genom att använda olika kommunikationshjälpmedel som är särskilt anpassade efter deras behov.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en undersökning av prestanda hos de aktuella tjänsterna för larmnumret 112 och samarbetet mellan de relevanta organen,

med målet att förbättra tjänsterna, samt av de enskilda åtgärder som medlemsstaterna hittills har vidtagit. Kommissionen uppmanas dessutom att överväga möjligheten att utvidga 112-tjänsten till att utöver röstsamtal även omfatta sms så att textmeddelandet ”112” utlöser en uttryckning.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genom oberoende organ senast i slutet av 2012 göra en utvärdering av hur långt medborgarna upplever att man kommit i genomförandet av 112-numret i hela EU, där man särskilt bedömer tillgängligheten, driftskompatibiliteten och uttryckningstiderna. Kommissionen uppmanas i detta sammanhang dessutom att inom samma tidsfrist tillhandahålla en översikt över de rättsligt bindande och praktiskt genomförda uttryckningstiderna i EU och att utvidga den konsekvensbedömning som utarbetas inom ramen för e-Call-systemet till att även omfatta de mänskliga och ekonomiska konsekvenserna av 112-numret.
37. Eftersom tekniken redan finns uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna och kommissionen att främja inrättandet av ett ”omvänt 112-system”, dvs. ett samhällsomfattande, flerspråkigt, tillgängligt, förenklat och effektivt sammankopplat system inom hela EU för varning och alarmering av medborgare i händelse av alla slags överhängande eller nära förestående större nödsituationer eller katastrofer som orsakas av naturfenomen och/eller människan. Parlamentet anser att ett sådant system bör genomföras utan att hindra den personliga integriteten och kompletteras av lämpliga informations- och utbildningskampanjer för medborgarna.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda om det är möjligt att i framtiden inrätta en 116-tjänst, liknande 112-tjänsten, för medborgare som befinner sig i en akut känslomässig kris, lider av depression eller har andra psykiska problem.
39. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

MOTIVERING

SYFTET MED BETÄNKANDET

Betänkandet är avsett att utvärdera den aktuella utvecklingen i samband med det grundläggande konceptet samhällsomfattande tjänster, såsom det beskrivs i direktivet om samhällsomfattande tjänster och i den nya utvecklingens sammanhang, bland annat samhällsomfattande tillgång till bredband, samordning av tillvägagångssätt och finansiering, med beaktande av de särskilda behoven hos utsatta grupper och konsumenter med funktionsnedsättning. Betänkandet koncentreras också på det enhetliga europeiska larmnumret 112, som infördes för att ge medborgarna möjlighet att ringa larmtjänsterna genom att använda ett och samma nummer i hela EU.

BAKGRUND

Direktivet om samhällsomfattande tjänster

Avregleringen av telekommunikationsområdet i slutet av 1990-talet åtföljdes av bestämmelser om samhällsomfattande tjänster, som skulle fungera som säkerhetsnät där marknaden själv inte erbjuder grundläggande tjänster. Målet var att förhindra social utestängning genom att se till att medborgare i landsbygdsområden och avlägsna områden samt låginkomsthushåll har överkomlig tillgång till grundläggande och centrala telekommunikationstjänster.

I direktiv 2002/22/EG definieras ett minimiutbud av tjänster av väl definierad kvalitet som är tillgängliga för samtliga slutanvändare till ett överkomligt pris med hänsyn till de speciella nationella förhållandena och utan att konkurrensen snedvrids. I direktivet fastställs även skyldigheter avseende tillhandahållande av vissa obligatoriska tjänster. Enligt de aktuella EU-bestämmelserna måste medlemsstaterna se till att medborgarna ska kunna ansluta sig till det allmänna telefonnätet via en fast anslutning och få tillgång till allmänna telefonitjänster för röst- och datakommunikation med funktionellt tillträde till Internet. Direktivet ålägger också medlemsstaterna att se till att konsumenterna

a har tillgång till nummerupplysningstjänster, telefonkataloger, offentliga telefonautomater och särskilda åtgärder om de har en funktionsnedsättning.

Medlemsstaterna får utse ett eller flera företag för att se till att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls på ett kostnadseffektivt sätt i delar av eller på hela det nationella territoriet. Företagen ska utses med hjälp av en effektiv, objektiv, insynsvänlig och icke-diskriminerande metod. För att finansiera skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster får medlemsstaterna besluta att införa en mekanism för att ersätta företaget för den fastställda nettokostnaden med offentliga medel enligt insynsvänliga villkor, och/eller dela upp nettokostnaden för denna skyldighet mellan leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

Vart tredje år ser kommissionen över tillämpningsområdet för direktivet om samhällsomfattande tjänster. I 2009 års översyn, som kommer att tillämpas från och med den 25 maj 2011, infördes bland annat en ny ”bestämmelse om Internetfrihet”, som föreskriver att åtgärder som medlemsstaterna vidtar i fråga om tillgång till eller användning av tjänster och

tillämpningar via telekommunikationsnät måste respektera medborgarnas grundläggande fri- och rättigheter.

I direktivet om samhällsomfattande tjänster hittar man det resonemang som anger varför det behövs en regelbunden översyn av direktivet. I bilaga V anges särskilt följande:

”När kommissionen bedömer om omfattningen av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande åtgärder skall ändras eller omdefinieras skall följande övervägas:

- Finns det särskilda tjänster som är tillgängliga för och används av flertalet konsumenter? Är socialt utanförskap en följd av bristande tillgänglighet eller icke-användning av en minoritet av konsumenterna?
- Medför tillgängligheten och användningen av särskilda tjänster en allmän nettoförmån för alla konsumenter, så att ett offentligt ingripande är motiverat under omständigheter där särskilda tjänster inte tillhandahålls allmänheten på normala kommersiella villkor?”

Offentligt samråd om samhällsomfattande tjänster

I mars 2010 inledde Europeiska kommissionen ett offentligt samråd om vad som är det bästa tillvägagångssättet för att se till att grundläggande telekommunikationstjänster finns tillgängliga för alla EU-medborgare. Samrådet syftade också till att bedöma om det är nödvändigt att uppgradera de befintliga bestämmelserna och definitionerna till den digitala tidsålderns krav och särskilt om de bör utvidgas till att även omfatta bredbandstillgång. Vidare tog man inom samrådet upp balansen mellan ett samordnat svar inom hela EU och behovet av nationell flexibilitet samt frågan om finansiering av de samhällsomfattande tjänsterna (bidrag från telekommunikationssektorn för att säkra samhällsomfattande bredbandstäckning, eller offentliga åtgärder).

Utan att undergräva betydelsen av den digitala tidsålder som ligger framför oss, och i tron på att man bör uppmuntra all politik som främjar att medborgarna bättre kan anpassa sig till tidens krav, anser föredraganden att det är nödvändigt att vara försiktig, så att man inte ålägger medborgarna en extra belastning i stället för att stödja dem.

Bredbandsfrågor: att främja investeringar och Internettjänster

I Europa 2020-strategin understryks hur viktig bredbandsutbyggnaden är för social integration och konkurrenskraft inom EU. I strategin upprepas målet att alla i Europa bör ha tillgång till grundläggande bredband senast 2013 och strävan att man 2020 ska ha uppnått att alla i Europa har tillgång till betydligt högre Internethastigheter på över 30 Mbps och att 50 procent eller fler av de europeiska hushållen abonnerar på Internetförbindelser på över 100 Mbps.

För att nå dessa mål efterlyste man i den digitala agendan för Europa en övergripande politik som grundas på en blandning av tekniker. Mer i detalj anges i den digitala agendan sju prioriterade handlingsområden: inrättandet av en digital inre marknad, större interoperabilitet, stärkande av tilliten och säkerheten i Internetsammanhang, betydligt snabbare tillgång till Internet, större investeringar i forskning och utveckling, främjande av digital kompetens, digitala färdigheter och digital integration samt utnyttjande av

informations- och kommunikationsteknik för samhällsutmaningar som klimatförändringar och en åldrande befolkning.

Inom detta ramverk antog Europeiska kommissionen i september 2010 tre kompletterande åtgärder för att underlätta utbyggnad och idrifttagande av snabbt och mycket snabbt bredband i EU, nämligen följande: i) en rekommendation från kommissionen om reglerat tillträde till nästa generations accessnät, ii) ett förslag till beslut om inrättande av ett program för radiospektrumpolitik (för att bland annat se till att det finns spektrum för trådlöst Internet) och iii) ett bredbandsmeddelande som anger hur man på bästa sätt ska uppmuntra till offentliga och privata investeringar i snabba och mycket snabba nät.

När det gäller bredband uppmanar kommissionen EU:s medlemsstater att införa operationella bredbandsplaner för snabba och mycket snabba nät med konkreta genomförandeåtgärder. I meddelandet ges vägledning om hur investeringskostnaderna kan sänkas och anger hur offentliga myndigheter kan stödja investeringar i bredband, bland annat genom bättre användning av EU-medel. Det aviseras också att Europeiska kommissionen och Europeiska investeringsbanken har planer på att lägga fram instrument för finansiering av bredbandsprojekt.

Samtidigt som medlemsstater som lyckats använda avancerad teknik bör fungera som exempel på bästa praxis är det nödvändigt att beakta de särskilda särdragen i varje medlemsstat när det gäller de geografiska förutsättningarna, som står i direkt samband med utvecklingen av elektronisk teknik, eller den finansiella situationen, så att medlemsstaterna får den flexibilitet som behövs för att tillämpa de lämpligaste bestämmelserna. Samverkans effekter som skulle kunna bidra till bästa möjliga tillämpning av ny teknik bör välkomnas och uppmuntras.

Det enhetliga europeiska larmnumret 112

Det enhetliga europeiska larmnumret 112 inrättades 1991 till följd av ett beslut av EU:s ministerråd. Det tas också upp i direktivet om samhällsomfattande tjänster (artikel 26), där det nu efter översynen 2009 (telekommunikationspaketet) föreskrivs följande:

- Tillgång till telekommunikationstjänster som möjliggör samtal till nationella nummerplaner.
- Bättre tillgång till larmtjänster för personer med funktionsnedsättning.
- Svar på och hantering av samtal till nationella larmnummer utan hänvisning till tekniska möjligheter.
- Strängare krav på information om varifrån samtalet kommer och kriterier för precision och tillförlitlighet.
- Ökat medvetande med särskild inriktning på resenärer.

Europaparlamentet och många intressenter har upprepade gånger betonat behovet av att öka medvetenheten om larmnumret 112 och den låga kvaliteten på de tjänster som hittills tillhandahållits medborgarna via 112.

Föredraganden anser att det är nödvändigt att ge larmnumret 112 det stöd det förtjänar för att på bästa sätt gynna medborgarna och deras liv. I annat fall skulle följden bli att larmnumret inte fyllde sin funktion.

Resultattavlan för konsumentmarknaderna

Av den senaste utgåvan av resultattavlan för konsumentmarknaderna framgår att telekommunikationsmarknaden på EU-nivå befinner sig bland de sektorer som har sämst resultat: Bland de 50 marknader som undersökts ligger marknaden för fast telefoni på 41:a plats, marknaden för mobiltelefoni på 44:e plats och marknaden för leverans av Internettjänster på 48:e plats.

Telekommunikationerna hör till de marknader där konsumenterna hade det som svårast att jämföra erbjudanden, upplevde flest problem och framförde det högsta antalet klagomål. Tjänster för tillgång till Internet uppvisar också mycket större prisskillnader inom EU. Leveransen av Internettjänster är faktiskt den tredje sämst placerade marknaden i allmänhet. Det är också den marknad där den största andelen konsumenter upplevt problem och där priserna skiljer sig kraftigt inom EU.

Därför välkomnar föredraganden kommissionens beslut att genomföra en djuplodande undersökning av leveransen av Internettjänster till följd av att den fjärde resultattavlan för konsumentmarknaderna offentliggjorts.

24.5.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET (*)

till utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

över samhällsomfattande tjänster och larmnumret 112
(2010/2274(INI))

Föredragande (*): José Manuel Fernandes

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet uppmanar utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet påpekar att enligt den Eurobarometer-undersökning som offentliggjordes i februari 2011 kan endast 26 procent av EU-medborgarna spontant peka ut 112 som det larmnummer som går till larmtjänsterna inom EU. Parlamentet påpekar att 58 procent av EU-medborgarna fortfarande inte håller med om att invånarna i deras land är tillräckligt medvetna om att 112 är det larmnummer som gäller¹.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förstärka sitt informationsarbete så att samtliga EU-medborgare och resenärer via medierna, särskilt tryckta och audiovisuella medier, i form av informationskampanjer, förstår att larmnumret 112 är det ”EU-täckande” larmnumret. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas också att anordna och stödja PR-verksamhet för att göra allmänheten mer medveten, framför allt på universitet och utbildningsinstitutioner, samt arrangemang som äger rum varje år den 11 februari. Denna dag har utlysts till ”temadagen för det europeiska larmnumret 112”. Det är särskilt viktigt med praktiska upplysningar; exempelvis att betona att 112 är det europeiska larmnummer som man kan ringa till kostnadsfritt överallt i EU, både från fasta och mobila telefonnät.

---

^{1 1} The European Emergency Number 112, Flash Eurobarometer-undersökning, Europeiska kommissionen 2011, http://ec.europa.eu/information_society/activities/112/docs/report_2011.pdf

3. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att se till att larmnumret 112 syns tydligt på samtliga utryckningsfordon, däribland polisbilar, ambulanser, brandbilar och andra utryckningsfordon.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att också via internet och radio framhålla 112 som det "EU-täckande" larmnumret, eftersom internet och radio är två av de mest använda medierna bland ungdomar och personer som reser mycket. Parlamentet betonar att endast 16 procent av de personer som känner till larmnumret 112 har hört talas om det via radio och endast 11 procent via internet.
5. Europaparlamentet konstaterar att det råder stora skillnader bland medlemsstaterna när det gäller kännedom om det europeiska larmnumret 112, och uppmanar medlemsstaterna att dela med sig av sina erfarenheter och utbyta bästa metoder för att åtminstone 80 procent av EU-medborgarna före 2020 spontant ska veta att 112 är det nummer som man ska ringa till larmtjänsterna, var man än befinner sig i Europeiska unionen.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att minska antalet misslyckade försök att ringa larmnumret, minska uppkopplings- och svarstiderna, minska antalet busringningar/felringningar och förbättra informationen om varifrån samtalet kommer. Medlemsstaterna uppmanas att utbyta bästa metoder när det gäller blockeringen av samtal från mobiltelefoner utan SIM-kort.
7. Europaparlamentet betonar att tillgången till de allmänna larmtjänsterna via de nya elektroniska kommunikationsteknikerna eller bredbandstjänsterna måste förbättras.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra tillgången till larmnummer för funktionshindrade, äldre personer och utsatta grupper, och att främja en effektiv hantering av samtal till larmnumret på främmande språk, mot bakgrund av EU-medborgarnas ökade rörlighet.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att vidta de åtgärder som behövs för att underlätta tillgången till de allmänna larmtjänsterna via andra sätt än genom rösttelefoni, exempelvis textmeddelanden, e-post eller fax för vissa kategorier av sårbara personer, bland annat personer med nedsatt hörsel.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna inrätta centrala resultatindikatorer och riktlinjer för att bedöma kvaliteten på 112-numrets tjänster, och att i dessa ta hänsyn till behovet av tillgänglighet, driftskompatibilitet mellan larmtjänsterna, flerspråkighet och snabba insatser av hög kvalitet från larmtjänsternas sida. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att kraven rörande larmnumret 112 verkligen uppfylls.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utse oberoende organ som ska göra en bedömning och senast i slutet av 2012 rapportera om hur långt medborgarna anser att man i praktiken kommit med genomförandet av 112-tjänsten i hela EU. Kommissionen uppmanas i detta sammanhang dessutom att, inom samma tidsfrist, tillhandahålla en översikt över vilka utryckningstider som är rättsligt bindande och vilka som i praktiken förekommer i EU, och att utvidga den konsekvensbedömning som utarbetas inom ramen

för eCall-systemet till att även omfatta de mänskliga och ekonomiska konsekvenserna av 112-numret.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett handlingsprogram för att stödja utbytet av erfarenheter och bästa metoder mellan EU:s räddningstjänster, genom att bilda ett nätverk av experter med fokus på ett regelbundet utbyte av information i samband med möten och diskussionsplattformar, besök av larmcentraler samt i gemensamma utbildningsprogram, i vilka nationella tillsynsmyndigheter, räddningstjänster och det civila samhällets organisationer deltar. Kommissionen bör också stödja införandet av 112-tjänsten i EU:s kandidat- och grannländer.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att så snart som möjligt, och senast före utgången av innevarande mandatperiod, vidta lämpliga åtgärder för att utvidga tillämpningsområdet för samhällsomfattande tjänster till att även omfatta inrättande och upprätthållande av en alleuropeisk, flerspråkig, allmänt tillgänglig och effektiv ”omvänd 112-tjänst”, dvs. ett system för tidig varning till medborgare som använder telekommunikationstjänster, i händelse av en överhängande eller nära förestående allvarlig nödsituation eller katastrof någonstans i EU.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda om det är möjligt att i framtiden inrätta en 116-tjänst, liknande 112-tjänsten, för medborgare i akut känslomässig kris, dvs. depression eller andra psykiska problem.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	24.5.2011
Slutomröstning: resultat	+: 56 -: 1 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Elena Oana Antonescu, Sophie Auconie, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Nick Griffin, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Holger Kraemer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seiber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Slutomröstning: närvarande suppleanter	José Manuel Fernandes, Matthias Groote, Riikka Manner, Marit Paulsen, Rovana Plumb, Marianne Thyssen, Michail Tremopoulos, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Anna Záborská

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	25.5.2011
Slutomröstning: resultat	+: 33 -: 0 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Hans-Peter Mayer, Phil Prendergast, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Laurence J.A.J. Stassen, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Regina Bastos, Cornelis de Jong, Constance Le Grip, Morten Løkkegaard, Sylvana Rapti